

[Rønholt]

givet udtryk for ønsket om afskaffelse af landbrugets jordskatter, har her en mulighed for at medvirke til en udvikling i den retning. Disse synspunkter vil indgå i udvalgsarbejdet, og på den baggrund vil Det Konservative Folkeparti tilsige et positivt udvalgsarbejde.

Mejdahl (V):

Revisionsbestemmelsen i bemyndigelsesloven er den direkte årsag til lovforslag nr. L 143. De ændringer, som lovforslaget sikrer, er af redaktionel, teknisk og praktisk art. Revisionsbestemmelsen erstattes af et tilsagn fra landbrugsministeren om at give Folketinget en redegørelse inden udgangen af 1995, hvoraf det skal fremgå, om behovet for og hensigtsmæssigheden af at videreføre adgangen til at opkræve produktionsafgifter er til stede.

Vi går ind for lovforslaget, fordi loven løser en lang række fælles opgaver i dansk landbrug som forskning, rådgivning, sygdomsbekæmpelse og afsætningsfremme. I en tid, hvor de statslige bevillinger ofte reduceres og det er yderst vanskeligt at finde midler til nye opgaver, er produktionsafgiftssystemet et smidigt instrument til supplerende af statslige bevillinger.

I andre af de EF-lande, som vi konkurrerer med, opkræves der også produktionsafgifter, så af den grund virker vores bemyndigelseslov ikke konkurrenceforvridende for nogen; hvis vi ikke havde den, ville vi være udsat for ulige konkurrence.

Landbrugets problemer, som er store, skal jeg ikke ved denne lejlighed kommentere, men kun slutte med at sige, at jeg på Venstres vegne skal anbefale lovforslaget om ændring af bemyndigelsesloven.

Birthe Hansen (SF):

Jeg kan ikke tilføje debatten så forfærdelig meget nyt, for det er da rigtigt, at det er en revision i henhold til lovens § 33. Da den nuværende ordning tilsyneladende har fungeret rimelig tilfredsstillende, ønsker ministeren at fortsætte den med nogle sproglige ændringer, og samtidig angiver ministeren i forslaget, at der inden 1995 vil finde en redegørelse sted om hensigtsmæssigheden af disse produktionsafgifter.

Det er vi godt tilfredse med i SF, og vi vil arbejde positivt for at få det gennemført hurtigt.

Niels Højland (FP):

Da vi behandlede dette lovforslag i 1990, opstod der en længere diskussion om det hensigtsmæssige i, at Folketinget skulle lovgive for dette område, og nogle kaldte det statslig tvang og barnepigeagtigt. Specielt var ordføreren for Det Konservative Folkeparti kraftigt imod og fremførte argumenter og synspunkter, som jeg den dag i dag helt kan tilslutte mig. Allerede ved den sidste behandling var tiden nok løbet fra den form for bemyndigelseslove.

Jyllands-Posten havde da – den 27. januar 1990 – en meget sigende leder. Heri hed det bl.a.: »Det kan undre, at den enkelte landmand i årevis tilsyneladende stiltiende har accepteret at betale til millionfonde, hvis anvendelse den enkelte har været uden direkte indflydelse på.« Og videre: »I et stort erhverv som landbruget, der efter egne ord gerne vil være selvhjulpent ud over statens og EF's direkte støtte, virker det besynderligt, at der skal tvangsudskrives midler hos den enkelte.«

Fremskridtspartiet er imod den form for bemyndigelseslove og vil under udvalgsarbejdet søge organisationernes bemærkninger til lovforslaget yderligere belyst – og også, om medlemmerne er blevet hørt i de enkelte organisationer; det kunne være interessant at få det yderligere uddybet.

Bliver den lov vedtaget, kunne man som sidste paragraf indføje noget i retning af, at loven udløber i 1995 – ikke videreføres, men ganske enkelt udløber, således forstået, at loven ophører med at eksistere. Såfremt landbruget til den tid stadig ønsker at opkræve produktionsafgifter, vil dette alene være et anliggende mellem den enkelte landmand og dennes organisation.

Addi Andersen (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Eftersom der i den gældende lovs bestemmelser er angivet i § 33, at der senest ved udgangen af 1992 skal fremsættes en revision af loven, har den daværende landbrugsminister fremsat det lovforslag, der nu er til behandling. Som det fremgår af forslaget, foreslår landbrugsministeren, at loven med undtagelse af enkelte redaktionelle og administrative ændringer bør fortsætte uændret i hvert fald indtil udgangen af 1995, hvor ministeren agter at give Folketinget en redegørelse om behovet for